

EXP: 2022_EXP_405369

SOL-LICITANT: Sr. [REDACTED]

INFORME-PROPOSTA DE RESOLUCIÓ PER LA QUAL ES DESESTIMA LA SOL-LICITUD D'ACCÉS FORMULADA PEL Sr. [REDACTED]).

ANTECEDENTS

- I. En data 24 d'octubre de 2022, el Sr. [REDACTED], amb [REDACTED], va formular una sol·licitud d'accés a informació pública mitjançant instància presentada a l'Ajuntament de Barcelona per registre electrònic, amb número d'entrada 801930008-1-2022-0460029-2.
- II. La petició va dirigida a Barcelona de Serveis Municipals, S.A. (B:SM), i llur objecte és obtenir *"el conveni o contracte entre l'Ajuntament de Barcelona i el FC Barcelona que recull les condicions de cessió o lloguer de l'Estadi Olímpic Lluís Companys al club durant les obres de millora del Camp Nou"*.
- III. El Departament de Transparència de l'Ajuntament de Barcelona assignà a l'esmentada sol·licitud d'informació el número d'expedient 2022_EXP_405369 i la derivà, en data 27 d'octubre de 2022, a aquesta organització, com a òrgan gestor, amb la indicació expressa de que la seva resolució i preceptiva notificació a l'interessat hauria de tenir lloc no més tard del 24 de novembre de 2022.
- IV. En data 16 de novembre de 2022, B:SM va sol·licitar al Departament de Transparència de l'Ajuntament efectues el trasllat/audiència de tercers previst a l'art. 31 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de Transparència, accés a la informació pública i bon govern, que es va fer efectiu en data 22 de novembre de 2022.
- V. En data 2 de desembre de 2022 el tercer afectat per la sol·licitud d'accés a informació pública de referència -l'entitat *Futbol Club Barcelona*- va sol·licitar l'ampliació del termini per fer al·legacions, de conformitat amb el previst a l'art. 32.1 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques, que es va acordar per un termini de 5 dies hàbils.

VI. En data 14 de desembre de 2022, la Unitat de Transparència de B:SM va sol·licitar la pròrroga del termini ordinari per donar resposta a la sol·licitud d'accés, que es va acordar pel Departament de Transparència de l'Ajuntament de Barcelona per quinze dies naturals addicionals.

VII. En data 15 de desembre de 2022, el tercer afectat per la sol·licitud d'accés de referència, *Futbol Club Barcelona*, va formular escrit d'oposició a l'accés de la informació sol·licitada pel peticionari, en base a que:

a) *“el contracte de cessió d'ús subscrit entre Barcelona de Serveis Municipals, SA i el Futbol Club Barcelona (...) no pot ser objecte del dret d'accés a la informació pública, ja que aquest dret només és admissible respecte d'aquells documents contractuals que no son plenament eficaços”* i a data d'avui, *“la seva eficàcia depèn d'una circumstància que opera com a condició suspensiva que no s'ha complert”*.

b) la informació sol·licitada entra dins del supòsit limitatiu del dret d'accés previst a l'art. 14.1.h) Llei 19/2013, ja que la seva divulgació *“pot produir un perjudici als interessos econòmics i comercials de Barcelona de Serveis Municipals, SA i del Futbol Club Barcelona”* ja que posa de manifest *“detalls de l'operativa del club en aspectes rellevants com l'organització dels partits o esdeveniments, la identificació dels espais cedits, el calendari de les actuacions, el control d'aforament o control d'accessos, mesures de seguretat, els drets d'altres prestadors de serveis, els compromisos publicitaris, etc”* i també *“els aspectes econòmics del contracte la difusió dels quals incidiria negativament en les futures negociacions de contractes amb d'altres operadors econòmics que partarien d'una situació d'avantatge comercial al conèixer les condicions contractuals amb les que opera el Futbol Club Barcelona com Barcelona de Serveis Municipals, SA amb menyscapte de la seva capacitat de negociació”*; i

c) La informació sol·licitada té la condició de confidencial d'acord amb allò que van pactar les parts i, segons l'art. 133 LCSP, ha de prevaldre la clàusula de confidencialitat inclosa en el contracte de cessió d'ús per tal de no atorgar l'accés a la informació pública sol·licitat.

RÈGIM JURÍDIC

- Llei 19/2013, de 9 de desembre, de Transparència, accés a la informació pública i bon govern (en endavant, Llei 19/2013).

- Art. 14.- Límites al derecho de acceso.

1. El derecho de acceso podrá ser limitado cuando acceder a la información suponga un perjuicio para: (...)

d) La seguridad pública. (...)

h) Los intereses económicos y comerciales. (...)

j) El secreto profesional y la propiedad intelectual e industrial

- Criteri interpretatiu 1/2019, de 24 de setembre, del Consejo de Transparencia y Buen Gobierno.
- Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (en endavant, Llei 19/2014).

- Article 6 Obligacions de transparència

“1. Per a fer efectiu el principi de transparència, els subjectes obligats han d’adoptar les actuacions següents:

a) Difondre la informació pública d’interès general d’una manera veraç i objectiva, perquè les persones puguin conèixer l’actuació i el funcionament de l’Administració pública i exercir el control d’aquesta actuació”

- Article 21 Límits al dret d'accés a la informació pública

“1. El dret d'accés a la informació pública pot ésser denegat o restringit si el coneixement o la divulgació de la informació comporta un perjudici per a:

a) La seguretat pública. (...)

f) La intimitat i els altres drets privats legítims.

g) El secret professional i els drets de propietat intel·lectual i industrial”.

- Decret 8/2021, de 9 de febrer, sobre la transparència i el dret d'accés a la informació pública (en endavant, Decret 8/2021).

- Article 69 Desplegament dels límits

“(...) 2. Als efectes del que preveu la lletra a) de l'article 21.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, s'entén que l'accés a la informació pública pot perjudicar la seguretat pública quan concorri, entre d'altres, alguna de les circumstàncies següents:

a) Quan l'accés a la informació posi o pugui posar en una situació de risc tangible la seguretat o integritat personal, física, jurídica o patrimonial de les persones, o generi o pugui generar alarma social o alteració de la convivència ciutadana o de l'ordre públic.

b) Quan l'accés a la informació posi en una situació de perill les persones membres de les forces i cossos de seguretat o dels cossos d'emergències, o suposi un obstacle, entrebanc o perjudici per a l'exercici correcte de les seves funcions.

c) Quan l'accés a la informació pugui impedir, dificultar o causar un perjudici a l'eficàcia de les actuacions destinades a la prevenció, evitació o repressió de conductes o situacions que posin o puguin posar en risc o en perill la seguretat o integritat de persones, o que generin o puguin generar alarma social o alteració de la convivència ciutadana o de l'ordre públic (...)

6. Als efectes del que preveu la lletra f) de l'article 21.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, s'entén que l'accés a la informació pública pot perjudicar els drets privats legítims quan, entre altres casos, comporti un dany per als interessos econòmics o comercials legítims, de tal manera que afecti la llibertat d'empresa o la competència lleial entre les empreses amb motiu del valor estratègic especial de la informació de forma prevalent a l'accés a la informació pública.

7. Als efectes del que preveu la lletra g) de l'article 21.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, s'entén que l'accés a la informació pública pot suposar un perjudici al secret professional quan l'accés perjudica, entre d'altres, informacions secretes de valor empresarial, d'acord amb la regulació del secret empresarial”.

- Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques (en endavant, LPACAP).
- Instrucció relativa al Dret d'Accés a la informació pública de l'Ajuntament de Barcelona. Gasetta Municipal de Barcelona núm. 33, de 10 de desembre de 2015 (en endavant, Instrucció Municipal).

- Reial Decret de 24 de juliol de 1889 pel que es publica el Codi Civil (en endavant, CC).

- Artículo 1114.

“En las obligaciones condicionales la adquisición de los derechos, así como la resolución o pérdida de los ya adquiridos, dependerán del acontecimiento que constituya la condición”

- Llei 19/2007, d'11 de juliol, contra la violència, el racisme, la xenofòbia i la intolerància en l'esport.
- Reial Decret 203/2010, de 26 de febrer, pel que s'aprova el Reglament de prevenció de la violència, el racisme, la xenofòbia i la intolerància a l'esport.
- Llei 1/2019, de 20 de febrer, de Secrets Empresarials

Primer.- Respecte a l'òrgan gestor i l'òrgan competent per resoldre la sol·licitud d'accés (art. 32 de la Llei 19/2014).

D'acord amb el previst al punt 1 de la Instrucció Municipal, BSM és l'òrgan gestor responsable de la tramitació del present expedient en tant que organisme autònom que disposa de la informació sol·licitada.

D'acord amb el previst a l'art. 3.1 de la Instrucció Municipal, el Gerent de l'Àrea d'Economia, Recursos i Promoció Econòmica és el responsable per resoldre la sol·licitud d'accés.

D'acord amb el previst al punt 4 de la Instrucció Municipal, l'òrgan gestor elabora la proposta de resolució i, si s'escau, la informació sol·licitada, i ho trameta a l'òrgan competent per resoldre. L'òrgan competent resol la sol·licitud i la corresponent Secretaria Delegada ho notifica a l'interessat.

Segon.- Respecte de la instrucció i sol·licitud d'accés (Art. 33 i 34 Llei 19/2014).

D'acord amb el previst al punt 5.2.2.I.b de la Instrucció Municipal, un cop derivada per part del Departament de Transparència la petició a B:SM, en la seva qualitat d'òrgan gestor, comença a comptabilitzar-se el termini d'un mes per resoldre.

D'acord amb el previst al punt 5.4.1 de la Instrucció Municipal, si la sol·licitud s'admet a tràmit, s'ha de tramitar, resoldre i notificar la resolució en el termini d'un mes des de la recepció de la petició per l'òrgan gestor. Un cop notificada la resolució que atorga l'accés al sol·licitant, l'òrgan gestor disposa de 30 dies per subministrar la informació demandada.

D'acord amb el previst al punt 5.4.3 de la Instrucció Municipal, si la sol·licitud és estimada total o parcialment, si és factible, juntament amb la resolució es pot enviar la informació sol·licitada. En cas contrari, l'òrgan gestor disposa de 30 dies, des de la notificació de la resolució, per donar aquest accés.

Tercer.- respecte al trasllat a tercer afectat per la sol·licitud d'accés (Art. 31 Llei 19/2014)

D'acord amb el previst al punt 5.4.2 de la Instrucció Municipal, per tal de resoldre la sol·licitud s'haurà de tenir en compte si aquesta afecta a tercers i si concorren alguns dels límits de dret d'accés regulats per la Llei 19/2014 als seus arts. 21, 23 i 24.

Alhora, l'art. 31.1 Llei 19/2014 disposa que si la sol·licitud d'informació pública pot afectar drets o interessos de tercers que estiguin identificats o siguin fàcilment identificables se'ls ha de donar trasllat de la sol·licitud i atorga'ls-hi un termini de 10 dies per a formular al·legacions si aquestes poden resultar determinants en el sentit de la resolució.

Durant el termini en el que s'hagi donat trasllat a tercers interessats, el termini per a resoldre la sol·licitud d'accés a la informació pública restarà suspès.

Quart.- respecte de les garanties del dret d'accés a la Informació pública (art. 38 i ss. Llei 19/2014).

Contra l'acte del Gerent de l'Àrea d'Economia, Recursos i Promoció Econòmica de l'Ajuntament de Barcelona resolvent la petició d'accés es podrà interposar recurs d'alçada davant l'Alcaldia, en el termini d'un mes a partir del dia següent al de la recepció de la seva notificació, de conformitat amb el previst als articles 121 i 122 LPACAP.

El termini màxim per dictar i notificar la resolució d'aquest recurs serà de tres mesos a comptar des de la data de la seva presentació en el registre corresponent.

Contra la resolució expressa d'aquest recurs o la seva desestimació tàcita, que s'entendrà produïda un cop transcorreguts tres mesos comptats des del dia següent al de la seva interposició sense que s'hagi notificat resolució expressa, només es pot interposar recurs extraordinari de revisió en els casos previstos a l'art. 125.1 de l'esmentada norma.

Exhaurida la via administrativa, es podrà interposar recurs contenciós administratiu davant del jutjat contenciós administratiu de Barcelona, de conformitat amb l'art. 8.1 i 46.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la Jurisdicció Contenciosa Administrativa en el termini màxim de dos mesos a comptar des de l'endemà de la notificació de la resolució del recurs d'alçada, o des de l'endemà de la seva desestimació

presumpta, fet que s'entendrà produït transcorregut el termini de tres mesos a comptar des de l'endemà de la interposició del recurs d'alçada. No obstant, no es podrà interposar recurs contenciós administratiu fins que no s'hagi resolt expressament o s'hagi produït la desestimació presumpta del recurs d'alçada interposat.

No obstant, contra la desestimació expressa o tàcita del recurs d'alçada, o bé directament contra al Resolució del Gerent de l'Àrea d'Economia, Recursos i Promoció Econòmica de l'Ajuntament de Barcelona, es podrà interposar reclamació davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, en els termes de l'article 42 Llei 19/2014.

Atesos els antecedents i règim jurídic exposats, qui subscriu **INFORMA** el següent:

Primer.- Relatiu a l'eficàcia jurídica de la informació a la qual es vol accedir: condició suspensiva.

L'art. 6.1.a) Llei 19/2014 preveu que "1. *Per a fer efectiu el principi de transparència, els subjectes obligats han d'adoptar les actuacions següents: a) Difondre la informació pública d'interès general d'una manera veraç i objectiva, perquè les persones puguin conèixer l'actuació i el funcionament de l'Administració pública i exercir el control d'aquesta actuació*"

L'art. 1114 CC preveu que "*En las obligaciones condicionales la adquisición de los derechos, así como la resolución o pérdida de los ya adquiridos, dependerán del acontecimiento que constituya la condición*".

Pel que respecta a la condició per a l'adquisició de drets, la falta de compliment d'allò acordat per les parts implicarà la manca del naixement d'obligacions entre parts i, per tant, la manca d'adquisició de cap dret per les parts contractants (per totes, STS, secció 1a, núm. 353/2005, de 18 de maig, rec. 4544/1998):

"La norma citada, con precedente inmediato en el artículo 1.031 del Proyecto de 1.851 (a cuyo tenor, la condición es suspensiva cuando su efecto suspende el cumplimiento de la obligación hasta que se verifique o no el acontecimiento) y en el 1.183 del Código francés, lo que hace es suspender la eficacia de la relación de obligación condicionada, de modo que los efectos jurídicos de la misma, en los lados activo y pasivo, no sean exigibles sino cuando se cumpla el suceso futuro e incierto en que consista la condición".

En el cas que ens ocupa, el contracte de cessió d'ús de l'Estadi Olímpic Lluís Companys està subjecte a la següent condició suspensiva:

"PRELIMINAR.- CONDICIÓN SUSPENSIVA

Ambdues parts acorden subjectar els efectes del present Contracte a la condició suspensiva respecte a la data de formalització entre el FCB i l'Ajuntament de Barcelona d'un Conveni relacionat amb la mobilitat, seguretat i espais públics relacions amb la muntanya de Montjuic, començant tots els seus efectes a partir de la data de signatura del referit Conveni, no essent necessària de cap manera la ratificació del present contracte per cap de les parts signants del mateix.

En cas que les parts (FCB i Ajuntament de Barcelona) acordin que el conveni no es celebrarà, l'Ajuntament de Barcelona notificarà aquesta circumstància a BSM enviant còpia a FCB i aquest contracte tindrà efecte a partir de l'endemà de la notificació, no essent necessària cap tipus de ratificació del mateix per cap de les parts signants del mateix, quedant, per tant, sense efecte, la condició suspensiva prevista en aquesta clàusula."

A data de la present resolució i segons la informació de la que disposa aquest òrgan, aquesta condició suspensiva es troba plenament vigent ja que no s'ha celebrat el Conveni ni s'ha notificat al Club la innecessarietat del mateix.

A la pràctica, això suposa que el Futbol Club Barcelona no hagi obtingut cap dret per l'ús privatiu de l'Estadi i, per tant, no s'hagi produït cap mena d'afectació al patrimoni municipal i als béns demaniais i patrimonials que podrien quedar afectats quan el contracte adquirís vigència.

A més a més, en funció del resultat i del contingut definitiu del Conveni relacionat amb la mobilitat, seguretat i espais públics relacions amb la muntanya de Montjuic es podria donar el cas que hi hagués la necessitat de modificar alguns apartats del contracte de cessió d'ús de l'Estadi.

Pel cas de donar trasllat d'una informació que podria no reflectir la concreta i efectiva disponibilitat privativa de l'Estadi Olímpic Lluís Companys per part del Futbol Club Barcelona es podria difondre informació confusa, que generaria una gran desinformació, contrària a allò que pretén el dret d'accés a la informació pública -i que seria incorrectament amplificada tenint en compte la gran atenció mediàtica que genera tant el Futbol Club Barcelona com l'Ajuntament de Barcelona.

Davant d'una situació de desinformació, la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació pública considera que no és procedent atorgar la informació sol·licitada (Resolució 649/2022, de 5 d'agost, núm. expedient 247/2022):

"certament es podria difondre informació confusa o falsa, que no és més que desinformació, precisament el contrari d'allò que hom pretén assolir amb l'exercici del dret d'accés a la informació pública. En aquestes condicions, no és procedent divulgar el nom comercial dels establiments o de les activitats inspeccionades per la manca d'unes condicions mínimes de certesa en la seva identificació."

En conseqüència, escau considerar que l'accés a la informació pública que se sol·licita no s'ajusta a les previsions de l'art. 6.1.a) Llei 19/2014.

Segon.- Concurrencia de límits al dret d'accés a la informació pública.

El dret d'accés a la informació pública no és un dret absolut, atès que aquest pot ser limitat quan concorrin alguns dels requisits establerts a la Llei. Així, les Sentències del Tribunal Suprem, Sala tercera, núm. 748/2020, d'11 de juny, rec. 748/2020 i núm. 66/2021, de 25 de gener, rec. 6387/2019 han establert que seran acceptables totes aquelles limitacions al dret d'accés a la informació pública sempre que siguin "*justificadas y proporcionadas*". Per a la determinació de la justificació i la proporcionalitat, haurà de realitzar-se "*una ponderación de los intereses en juego, el de acceso a la información pública, por un lado, y el protegido por la limitación de que se trate*".

Així ho ha manifestat en reiterades ocasions la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (GAIP) com, per exemple, a la Resolució 253/2020, de 23 d'abril (Ponent: Elisabet Samarra i Gallego, núm. 118/2020) recordant que:

"Tanmateix, aquest dret no és absolut ni il·limitat, sinó que pot ser restringit pels límits establerts a l'article 21 LTAIPBG, o qualsevol altre que estableixi una norma de rang legal, els qual s'han de ser aplicats de manera restrictiva (article 20 LTAIPBG), amb proporcionalitat a la finalitat del bé jurídic protegit pel límit i atenent a la concurrència d'un interès públic o privat superior (article 22 LTAIPBG)".

Per a poder limitar un dret d'accés a la informació pública amb l'estudi de la proporcionalitat s'haurà de concloure que hi ha un dret o un interès superior dels descrits a la llei que es sobreposa al potencial interès del particular per poder accedir a la informació sol·licitada (Resolució del Consejo de Transparencia y Buen Gobierno AAI 442/2019, de 16 de septiembre de 2019).

En el cas que ens ocupa, concorren els següents límits al dret d'accés a la informació pública exercit:

A.- Relatiu a la concurrència del límit al dret d'accés previst a l'art. 14.1.d) de la Llei 19/2013, l'art. 21.1.a) de la Llei 19/2014 i l'art. 69.6 Decret 8/2021.

L'art. 14.1.d) Llei 19/2013, que és aplicable al cas que ens ocupa per tenir caràcter de Llei de bases d'acord amb la seva Disposició final vuitena, preveu que "*1. El derecho de acceso podrá ser limitado cuando acceder a la información suponga un perjuicio para: (...) d) La seguridad pública*".

L'art. 69.2 Decret 8/2021 (que ha concretat el límit previst a l'art. 21.1.a) Llei 19/2021 – que transcriu l'art. 14.1.d) Llei 19/2013) disposa que "*2. Als efectes del que preveu la*

lletra a) de l'article 21.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, s'entén que l'accés a la informació pública pot perjudicar la seguretat pública quan concorri, entre d'altres, alguna de les circumstàncies següents: a) Quan l'accés a la informació posi o pugui posar en una situació de risc tangible la seguretat o integritat personal, física, jurídica o patrimonial de les persones, o generi o pugui generar alarma social o alteració de la convivència ciutadana o de l'ordre públic. b) Quan l'accés a la informació posi en una situació de perill les persones membres de les forces i cossos de seguretat o dels cossos d'emergències, o suposi un obstacle, entrebanc o perjudici per a l'exercici correcte de les seves funcions. c) Quan l'accés a la informació pugui impedir, dificultar o causar un perjudici a l'eficàcia de les actuacions destinades a la prevenció, evitació o repressió de conductes o situacions que posin o puguin posar en risc o en perill la seguretat o integritat de persones, o que generin o puguin generar alarma social o alteració de la convivència ciutadana o de l'ordre públic."

Per la seva part, la Llei 19/2007, d'11 de juliol, contra la violència, el racisme, la xenofòbia i la intolerància en l'esport i la norma que la desplega reglamentàriament, el Reial Decret 203/2010, de 26 de febrer, pel que s'aprova el Reglament de prevenció de la violència, el racisme, la xenofòbia i la intolerància a l'esport, estableixen una sèrie d'obligacions als clubs que participin en competicions esportives de caràcter professional –com és la primera divisió de futbol masculí i femení o *LaLiga Santander* i *Liga F*, on competeixen el primer equip de futbol de masculí i femení del Futbol Club Barcelona- per tal d'evitar l'alteració de l'ordre públic i la conseqüent lesió a la seguretat pública.

Així, l'anterior normativa estableix obligacions i requisits que han d'adoptar els clubs en relació a la venda d'entrades, als controls d'accés al recinte, a les Unitats de control Organitzatives dels estadis, al Director de Seguretat, als circuits tancats de càmeres de videovigilància, al llibre registre d'activitats esportives dels seguidors, al número i posició dels efectius de seguretat, a la situació del controls i registre personals que es duguin a terme, als instruments per evitar el vol de *drons* no autoritzats, etc.

En el cas que ens ocupa, el contracte de cessió d'ús de l'Estadi Olímpic Lluís Companys a favor del Futbol Club Barcelona hi consten les mesures adoptades per a donar compliment a les obligacions previstes a la normativa transcrita. Així, consten elements tals com el control d'aforament, el control d'accessos, entre d'altres.

De publicar aquesta informació s'estaria donant trasllat d'una informació sensible i necessària per a garantir el correcte funcionament dels partits que podria ser utilitzat per determinades persones per tal de buscar falles en els programes i mecanismes de seguretat de l'estadi. A mode d'exemple, només cal recordar que l'actual estadi del Club -i d'altres clubs de primer nivell europeu- ha estat objecte d'amenaques per diversos grups terroristes i ha estat objecte de programes de seguretat excepcionals i altres estadis han patit atacs vandàlics per part d'aficionats per poder accedir-hi saltant-se els controls de seguretat.

En cas de donar trasllat d'aquesta informació a terceres persones es produiria un risc tangible per la seguretat i la integritat personal i patrimonial de tots els assistents (esportistes, espectadors, altres professionals), un risc evident de danys al domini públic, com és el propi l'Estadi (que disposa d'elements classificats com a Béns culturals d'interès local, identificador 1777), al bon funcionament de la competició esportiva que s'estigués exercint i un risc a la bona imatge i a la reputació del Fútbol Club Barcelona, de la ciutat de Barcelona i de la organitzadora de la competició que s'estigués practicant, amb el conseqüent risc d'imposició de sancions econòmiques per part d'aquesta al Club i a l'Ajuntament.

Tan important és mantenir la confidencialitat i el secret en matèria de seguretat en els estadis esportius de la primera divisió de futbol que, en el *Convenio entre el Ministerio del Interior (Secretaría de Estado de Seguridad) y la Liga Nacional de Fútbol Profesional para la actuación conjunta en materia antidrón en estadios deportivos* subscrit en data 14 de desembre de 2020, la clàusula onzena preveu que *"Las partes se comprometen a mantener en secreto todos los datos e informaciones facilitados que sean concernientes a la ejecución del objeto del presente Convenio. En particular, será considerado como información confidencial todo el saber hacer resultante de la ejecución operativa de este Convenio, debiendo las partes que suscriben mantener dicha información en reserva y secreto y no revelarla de ninguna forma, en todo o en parte, a ninguna persona física o jurídica que no sea parte del presente Convenio"*.

Així, de fer una ponderació entre els interessos en joc, escau resoldre que preval l'interès general de garantir la seguretat pública per sobre de l'interès particular d'accés a la informació pública.

Tal com ha reconegut la GAIP en reiterades ocasions *"el que justifica l'aplicació del límit és l'existència d'un perjudici efectiu (com ara el fet que de la divulgació del projecte en resultés un risc, inexistent abans d'aquesta divulgació, concret i cert de què la infraestructura patís agressions) per a la seguretat"* (Resolució GAIP 503/2019, de 10 de setembre, Ponent: Josep Mir Bagó, expedient 402/2019).

En aquest cas, la seguretat s'invoca respecte els tipus d'instal·lació sobre el qual s'està demanant informació, un estadi olímpic de futbol, sobre el qual s'han de garantir unes mesures d'accés i seguretat per l'exigència de la normativa relativa a aquests espectacles esportius.

Per l'aplicació del cas concret resulta il·lustratiu el Dictamen d'aquesta GAIP, núm. 1/2016, en el qual es dona resposta a la consulta relativa a l'accés que cal donar als "projectes tècnics", que podrien estar afectats per drets de propietat intel·lectual o industrial. Aquest Dictamen elabora un anàlisi acurat de cada un dels límits relacionats i comença amb el relatiu a la "seguretat pública", un concepte susceptible de ser interpretat amb continguts substancialment diferents. En aquest sentit, s'estableix que:

*“(…) cal entendre que el límit de la seguretat pública no pot impedir, per exemple, l'accés a la informació que no contingui referències concretes a elements o sistemes de seguretat o que no sigui **relativa a equipaments o construccions especialment sensibles per a la seguretat o vulnerables, però sí que podria impedir l'accés si es donen aquestes circumstàncies.**”*

A criteri d'aquesta part, en aquest cas hi concorren les circumstàncies concretes que justifiquen la seva denegació. El Dictamen de la GAIP núm. 1/2016 va afirmar que:

*“segons la Memòria del Conveni 205 del Consell d'Europa sobre l'Accés als Documents Públics (CEADP) que, com a estàndard internacional en aquesta matèria, ha servit d'inspiració al legislador estatal i català al regular els límits al dret d'accés, i que també inclou el límit de la seguretat pública, **infringiria aquest límit la divulgació de documents relatius a sistemes de seguretat d'immobles i comunicacions**, criteri que avalaria la segona interpretació apuntada, de donar un contingut relativament ampli al concepte de seguretat pública, si bé sempre circumscrit a elements específics de prevenció o seguretat.”*

Així mateix, resulta d'interès el Dictamen núm. 3/2019 d'aquesta GAIP, relatiu a la Consulta general sobre els límits que concorren a l'accés directe per internet a les còpies digitals dels plànols. El criteri d'aquesta il·lustre Comissió va ser que:

*“D'acord amb les anteriors consideracions, abans de publicar els plànols objecte de la consulta l'Ajuntament hauria de valorar si poden contenir informació que pugui suposar un risc per a la seguretat de les persones i dels béns, bé sigui perquè es tracta de plànols d'equipaments o serveis col·lectius, que són vulnerables per aquest sol fet, o bé perquè contenen previsions específiques sobre sistemes o precaucions de seguretat. **Si aquest primer test de potencial afectació a la seguretat fos positiu, caldria o bé no publicar els plànols en qüestió, o bé fer-los objecte de publicació només parcial, havent suprimit els elements que afecten les condicions de seguretat, sens perjudici que en el marc d'un procediment d'accés a la informació pública i en atenció de les circumstàncies del cas puguin ser objecte d'un accés major.**”*

Doncs bé, si és delicat conferir l'accés de plànols municipals i edificis públics, també ho seria donar accés a la informació sol·licitada sobre un contracte que inclou dades relatives a un equipament esportiu municipal, que ha de ser objecte d'una especial protecció pels esdeveniments esportius que s'hi realitzen.

En conseqüència, escau observar que en el present cas concórrer el límit del dret d'accés previst a l'art. 14.1.d) de la Llei 19/2013, l'art. 21.1.a) de la Llei 19/2014 i l'art. 69.6 Decret 8/2021, al suposar un perjudici per la seguretat pública.

B.- Relatiu a la concurrència del límit al dret d'accés previst a l'art. 14.1.h) de la Llei 19/2013, l'art. 21.1.f) de la Llei 19/2014 i l'art. 69.6 Decret 8/2021.

L'art. 14.1.h) Llei 19/2013 preveu que *"1. El derecho de acceso podrá ser limitado cuando acceder a la información suponga un perjuicio para: (...) h) Los intereses económicos y comerciales"*.

En uns mateixos termes ho ha previst l'art. 69.6 Decret 8/2021 (que desenvolupa l'art. 21.1.f) Llei 19/2014), que disposa que *"6. Als efectes del que preveu la lletra f) de l'article 21.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, s'entén que l'accés a la informació pública pot perjudicar els drets privats legítims quan, entre altres casos, comporti un dany per als interessos econòmics o comercials legítims, de tal manera que afecti la llibertat d'empresa o la competència lleial entre les empreses amb motiu del valor estratègic especial de la informació de forma prevalent a l'accés a la informació pública"*.

La doctrina administrativa ha desenvolupat l'anterior límit. Així, la Resolució del Consejo de Transparencia y Buen Gobierno AAI núm. 656/2021 de 4 de febrer (S/REF: 001-056270, N/REF: R/0656/2021; 100-005618), que es remet al *"Criterio interpretativo 1/2019 del Consejo de Transparencia y Buen Gobierno AAI"* consideren que:

"1. El art. 14.1, apartado h), de la LTAIBG utiliza la conjunción copulativa "y" para la vinculación de los conceptos de "intereses económicos" y de "intereses comerciales", lo que induce a pensar que en el ánimo de los redactores de la Ley había un entendimiento separado de ambos, según el cual los dos términos serían independientes y designarían realidades diferentes. No obstante, gramática y conceptualmente, los intereses comerciales son un sector de los intereses económicos que, por su relevancia son destacados al mismo nivel.

2. En cualquier caso, por "intereses económicos" se entienden las "conveniencias, posiciones ventajosas o de importancia de un sujeto individual o colectivo en el terreno de la producción, distribución y consumo de bienes y servicios" y por "intereses comerciales" las "conveniencias, posiciones ventajosas o de importancia en el materias relativas al ámbito del intercambio de mercancías o servicios en un ámbito de mercado".

3. Se trata de un supuesto de hecho totalmente diferente de los de "política económica y monetaria", "secreto profesional" y "propiedad intelectual e industrial", la "confidencialidad o el secreto requerido en procesos de toma de decisión" y "protección del medio ambiente", que son objeto de distintos apartados del art. 14.1 de la LTAIBG.

4. La categorización de las posiciones de un sujeto o sujetos como intereses económicos y comerciales debe hacerse caso por caso y en atención a las circunstancias concretas de cada supuesto. Pero cuando se está en presencia de secretos comerciales o de cláusulas de confidencialidad debe entenderse en todo caso que dichos intereses concurren en el caso.

En todo caso, a la hora de calificar una determinada información como secreta o confidencial, han de tenerse en cuenta los siguientes criterios:

Ha de ser relativa a circunstancias u operaciones que guarden conexión directa con la actividad económica propia de la empresa.

La información no ha de tener carácter público, es decir, que no sea ya ampliamente conocida o no resulte fácilmente accesible para las personas pertenecientes a los círculos en que normalmente se utilice ese tipo de información.

Debe haber una voluntad subjetiva del titular de la información de mantener alejada del conocimiento público la información en cuestión.

*La voluntad de mantener secreta la información ha de obedecer a un legítimo interés objetivo que debe tener naturaleza económica, y que cabrá identificar. **Por ejemplo, cuando la revelación de la información produzca el detrimento de la competitividad de la empresa titular del secreto frente a sus competidores, debilite la posición de esta en el mercado o le cause un daño económico al hacer accesible a los competidores conocimientos exclusivos de carácter técnico o comercial**.*

El referit criteri interpretatiu també desenvolupa els conceptes d'interessos comercials i econòmics remetent-se al *Explanatory Report to the Council of Europe Convention on Access to Official Documents* del Consell d'Europa que considera que *"el límite está previsto para proteger intereses comerciales y otros intereses económicos, privados o públicos, con el objetivo fundamental de "evitar daños indebidos a la capacidad competitiva o las posiciones negociadoras de los titulares". Así mismo, se ofrecen algunos ejemplos de datos o informaciones que pueden representar potencialmente intereses económicos y comerciales, en su caso, dignos de protección, como son: la información relativa a los "secretos comerciales" -que pertenecen "al ámbito de la competencia, los procedimientos de producción, estrategias comerciales, listas de clientes, etc..."-; la información que las Administraciones Públicas pueden obtener en la preparación de procesos de negociación colectiva o los datos de personas físicas o jurídicas que aquéllas pueden haber obtenido en sus actuaciones en materia fiscal"*.

En el cas que ens ocupa, el contracte de cessió d'ús de l'espai Estadi Lluís Companys incorpora informació sobre els actius de l'estadi, la forma d'explotació comercial dels mateixos per part de B:SM i del Futbol Club Barcelona mentre duri la vigència, drets i obligacions de terceres empreses prestadores de serveis, mesures per a l'execució de compromisos publicitaris, tant del club com de les competicions professionals que s'hi puguin desenvolupar, els aspectes econòmics del contracte, entre d'altres.

Fer pública aquesta informació deixaria en una posició de desavantatge al Futbol Club Barcelona a l'hora de concertar drets i obligacions amb terceres entitats i altres socis comercials per a l'explotació de l'Estadi Olímpic i del futur Nou Camp Nou. Alhora, també es deixaria a B:SM i a l'Ajuntament de Barcelona en una posició de debilitat a l'hora de negociar futurs acords comercials per a l'ús i explotació comercial

del propi Estadi Olímpic i d'altres infraestructures de la ciutat per a la organització celebració de grans esdeveniments –tant esportius com d'altra naturalesa-, fins a tal punt que podrien dificultar la conclusió de les negociacions que puguin estar duent a terme ara mateix les entitats implicades.

D'acord amb l'anterior, és evident que la publicació de la informació generaria un perjudici a l'interès general i també al d'entitats concretes (el del Fútbol Club Barcelona i B:SM) que prevaldria per sobre de l'interès particular d'accés a la informació pública ja que, entre d'altres el contingut de la informació no tindria cap interès públic.

En aquest sentit s'han pronunciat els Jutjats i tribunals de l'ordre contenciós-administratiu. Per exemple, el Jutjat Central núm. 11, a la Sentència de 22 de juny de 2017 (PO 49/2016) va avalar una resolució del CTBG que va desestimar una sol·licitud dels plecs de condicions d'una licitació relativa a un contracte de subministrament de trens d'Alta Velocitat i manteniment de Renfe-Operadora, afirmant que:

“La ley consagra pues la prevalencia del derecho subjetivo a obtener la información y correlativamente el deber de entregarla, salvo que concurran causas justificadas que limiten tal derecho, a las que se refiere el art. 14, causas que constituyen conceptos jurídicos indeterminados cuya relevancia y trascendencia han de ser concretadas en cada caso, ponderando los intereses en conflicto/ resultando en este caso que deben prevalecer los intereses generales en mantener la confidencialidad de los datos contenidos en el Pliego de Condiciones, que se exigió al entregarse únicamente a los licitadores, por tratarse de un procedimiento restringido. (...)

Pero estos datos relativos al objeto, duración, importe de la licitación, procedimiento para su celebración e instrumentos a través de los que se ha publicado, número de licitadores, no son los que solicitaba conocer el recurrente; estos datos ya estaban publicados en el BOE o se reconoce por Renfe que lo serian cuando fuera el momento, (como el importe de adjudicación) y claro que eran públicos. Por el contrario, el solicitante de la información pretendía en este caso no estos datos sino los Pliegos de Condiciones Particulares, cuando estos, en el presente contrato solo se entregaban a las empresas que fueran licitadoras y además incluyendo una cláusula de confidencialidad. Aunque ciertamente el contrato objeto de solicitud supone el uso de fondos públicos/ resulta que en este caso, la existencia de posible secretos profesionales o garantía de confidencialidad, podrían resultar afectados de accederse a lo solicitado, conforme opone la recurrente.

Por ello, no cabe entender vulnerado el art. 8.1.a) de la Ley, al no entenderse incluida en el precepto referido la información que solicitaba el (...), quien, por otra parte no consta que hubiera impugnado el anuncio de licitación publicado con estas condiciones de publicidad restringida del contrato, conforme aparecía en el BOE, pretendiendo sin embargo a posteriori 1 burlar la cláusula de confidencialidad”.

En conseqüència, també concórrer el límit del dret d'accés a la informació pública previst a l'art. 14.1.h) de la Llei 19/2013, l'art. 21.1.f) de la Llei 19/2014 i l'art. 69.6 Decret 8/2021, al suposar un perjudici per als interessos econòmics i comercials de les parts afectades.

En aquest sentit, podem citar també la resolució del CTBG núm. 442/2019, de 16 de setembre de 2019, que davant la petició de còpia d'uns contractes de producció entre TVE i l'empresa Shine Iberia per les edicions dels programes televisius de MASTER CHEF, va denegar l'accés a les clàusules concretes del contracte signat, remetent-se, en el seu cas, a indicar merament el cost de producció:

“En este sentido, los datos recogidos en el contrato, i) tienen un valor comercial- como demuestra el propio hecho de la contratación ii) se han mantenido confidenciales para preservar la naturaleza secreta de la información contenida en los contratos, iii) tienen un valor empresarial, puesto que la realización de los programas televisivos mencionados en la solicitud entra dentro de la actividad empresarial de SHINE IBERIA.

5. No obstante, es posición de este Consejo de Transparencia y Buen Gobierno, manifestada de forma reiterada, que los límites al acceso no se basan sólo en la existencia de un daño sino que también debe analizarse la existencia de un interés superior que, aun produciéndose un perjuicio, justificase que la información fuera concedida.

En este sentido, no podemos dejar de recordar que la CRTVE se financia íntegramente con fondos públicos y, en consecuencia y sin perjuicio de que deba aunarse dicha circunstancia con la naturaleza de entidad que compite en el mercado privado y, en consecuencia, tiene que salvaguardar aquella información que perjudique su posición frente a competidores, no es menos cierto que los niveles de transparencia de su actividad deben atender y responder a su naturaleza de sociedad mercantil estatal.

En este sentido, consideramos que, si bien las cláusulas concretas del contrato firmado con SHINE IBERIA pueden contener información que perjudicaría a la mencionada entidad, tal y como hemos razonado previamente, sí podemos concluir que la transparencia requerida en la gestión de los fondos públicos realizada por la CRTVE implica que deba conocerse el coste de la prestación de los servicios realizada por SHINE IBERIA y, en consecuencia, el coste de la producción de los programas que le han sido contratados, concretamente, MASTERCHEF en sus diferentes formatos tal y como son mencionados en la solicitud”.

En el mateix sentit podem trobar, entre d'altres, la Resolució del CTBG 015/2020, d'1 de juny de 2020.

Aquest límit en matèria d'accés a la informació pública ha estat invocat pel tercer afectat –l'entitat *Futbol Club Barcelona*– en el seu escrit d'al·legacions de 14 de desembre de 2022.

Per tot l'anterior, és procedent desestimar la sol·licitud d'accés per la concurrència el límit del dret d'accés a la informació pública previst a l'art. 14.1.h) de la Llei 19/2013, l'art. 21.1.f) de la Llei 19/2014 i l'art. 69.6 Decret 8/2021, al suposar un perjudici per als interessos econòmics i comercials de les parts afectades.

C.- Relatiu a la concurrència del límit d'accés previst a l'art. 14.1.j) Llei 19/2013, a l'art. 21.1.g) de la Llei 19/2014 i art. 69.7 Decret 8/2021.

Vinculat amb l'anterior límit, l'art. 14.1.j) Llei 19/2013 preveu que *"1. El derecho de acceso podrá ser limitado cuando acceder a la información suponga un perjuicio para: (...) j) El secreto profesional y la propiedad intelectual e industrial"*.

L'art. 69.7 Decret 8/2021 –que desenvolupa l'art. 21.1.g) de la Llei 19/2014 que transcriu la literalitat de l'anterior precepte- disposa que *"7. Als efectes del que preveu la lletra g) de l'article 21.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, s'entén que l'accés a la informació pública pot suposar un perjudici al secret professional quan l'accés perjudica, entre d'altres, informacions secretes de valor empresarial, d'acord amb la regulació del secret empresarial"*.

L'art. 1 Ley 1/2019, de 20 de febrero, de Secretos Empresariales preveu que *"1. El objeto de la presente ley es la protección de los secretos empresariales. A efectos de esta ley, se considera secreto empresarial cualquier información o conocimiento, incluido el tecnológico, científico, industrial, comercial, organizativo o financiero, que reúna las siguientes condiciones: a) Ser secreto, en el sentido de que, en su conjunto o en la configuración y reunión precisas de sus componentes, no es generalmente conocido por las personas pertenecientes a los círculos en que normalmente se utilice el tipo de información o conocimiento en cuestión, ni fácilmente accesible para ellas; b) tener un valor empresarial, ya sea real o potencial, precisamente por ser secreto, y c) haber sido objeto de medidas razonables por parte de su titular para mantenerlo en secreto"*.

El concepte de secrets empresarials ha estat interpretat jurisprudencialment d'una manera molt amplia. Així, la SAP Barcelona, Secció 15a, núm. 853/2022, de 20 de maig, Rec. Núm. 1146/2022 ha considerat que *"Un secreto empresarial es pues una "información" tecnológica, científica, industrial, comercial, organizativa o financiera que cumple tres requisitos: ser secreta, tener un valor económico por sí misma y respecto de la cual se hayan adoptado medidas razonables para mantener su confidencialidad"*

Els anteriors tres requisits es poden simplificar de la següent manera:

- a) Ser secreta: entesa com aquella informació que *"no es generalmente conocida ni sea fácilmente accesible "por las personas pertenecientes a los círculos en que normalmente se utilice el tipo de información o conocimiento en cuestión", lo que podríamos llamar usuarios informados"*. (SAP Barcelona, secció 15a, núm. 1549/2019, de 10 de setembre, rec. 1513/2018).

b) Tenir valor econòmic: que la informació proporcioni un avantatge competitiu actual o potencial que li atorga al seu titular davant de subjectes que no depenen d'ella. Per part de la doctrina, aquests coneixements s'han hagut d'haver obtingut de manera empírica com a resultat del seu propi saber fer o *know how*. A tals efectes, seria una informació amb valor econòmic, aquella que li serveixi de base a una empresa per formular un pla de negoci (SAP Barcelona, secció 15a, núm. 1549/2019, de 10 de setembre, rec. 1513/2018).

c) Ser secreta: és a dir, que el titular de la informació "*la haya protegido razonablemente para preservar su carácter secreto*", esdevenint un element clau la incorporació d'un acord de confidencialitat (SAP Barcelona, secció 15a, núm. 853/2022, de 20 de maig, rec. 1146/2022).

En cas que es divulgués un secret empresarial, l'art. 13 *Ley 3/1991, de 10 de enero, de Competencia Desleal* preveu que es podria produir una violació que podria lesionar la competència deslleial.

En el cas que ens ocupa, i com ja hem manifestat en anterioritat, el contracte de cessió de l'estadi Olímpic de Montjuïc conté informació concreta sobre els diferents actius de l'Estadi Olímpic Lluís Companys que seran objecte d'explotació comercial per part del Futbol Club Barcelona i com seran explotades.

Aquesta informació compleix amb els requisits per ser considerada com un secret empresarial ja que:

a) La informació que conté el contracte sobre l'explotació comercial de l'Estadi Olímpic Lluís Companys té caràcter secret ja que les dades i informació sobre els elements d'explotació d'un estadi de primera divisió de futbol no les tenen els altres clubs amb els que el Futbol Club Barcelona competeix tan esportiva com econòmica i financerament. A més a més, aquesta informació procedeix del *know how* del propi Club i B:SM han obtingut amb l'explotació comercial dels seus equipaments esportius en grans esdeveniments i amb les indicacions que li puguin donar les diferents entitats organitzadores de competicions professionals.

b) Els acords comercials i altra informació sobre l'explotació del negoci li atorga al Futbol Club Barcelona un avantatge competitiu en el mercat en contraposició amb la resta de competidor esportius i comercials. La forma d'explotar els actius, ha anat optimitzant al llarg del temps, li han servit per realitzar el pla de negoci del club per als propers anys.

c) El Futbol Club Barcelona i B:SM han protegit la informació per mitjà de la clàusula de confidencialitat inclosa al contracte.

De fer-se pública la referida informació s'estaria donant trasllat d'una informació molt valuosa a nivell comercial que podria ser aprofitada per molts altres clubs i entitats públiques que tenen contractes de cessió d'equipaments esportius de primer nivell i que

compateixen -o poden competir- directament amb el Futbol Club Barcelona a l'hora d'obtenir contractes de patrocini i d'explotació i amb la ciutat de Barcelona a l'hora d'acollir grans esdeveniments esportius que poden aportar substancials beneficis a l'interès general de la ciutat i la seva àrea d'influència.

En resum, la informació que consta al contracte de cessió d'ús de l'Estadi Olímpic Lluís Companys celebrat entre B:SM i el Futbol Club Barcelona té caràcter de secret empresarial als efectes de la Llei 1/2019, de 20 de febrer, de Secrets Empresarials.

D'acord amb l'anterior, és evident que la publicació de la informació generaria un perjudici al secret empresarial (del Fútbol Club Barcelona i de B:SM) que prevaldria per sobre del dret d'accés a la informació pública ja que, entre d'altres el contingut de la informació no tindria cap interès públic.

En conseqüència, també concórrer el límit al dret d'accés a la informació pública previst a l'art. 14.1.j) Llei 19/2013, art. 21.1.c) de la Llei 19/2014 i art. 69.7 Decret 8/2021, consistent en un perjudici pel secret empresarial.

Per tant, i se'ns perjudici d'allò exposat en el punt anterior, també escau considerar que concorren límits a la sol·licitud d'accés a la informació pública que impedeixen l'atorgament de la mateixa.

En resum, per tot l'exposat escau tenir per acreditat que en el present cas, l'accés a la informació pública exercit és contrari a l'art. 6.1.a) Llei 19/2014 i hi concorren les limitacions al dret d'accés a la informació pública previstes a l'art. 14.1 apartats d), h) i j) Llei 19/2013, a l'art. 21.1 apartats a), f) i g) de la Llei 19/2014, a l'art. 69 apartats 2, 6 i 7 Decret 8/2021, i és procedent desestimar la sol·licitud d'accés a la informació objecte del present informe.

En conseqüència:

CAL PROPOSAR AL GERENT DE L'ÀREA D'ECONOMIA, RECURSOS I PROMOCIÓ ECONÒMICA, que en l'ús de les competències atorgades i en virtut del previst a l'art. 32 c) de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de Transparència, Accés a la Informació Pública i Bon Govern i al punt 3.1 de la instrucció relativa al Dret d'Accés a la Informació Pública de l'Ajuntament de Barcelona, adopti la següent

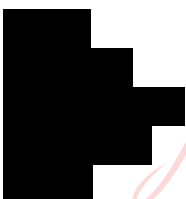

RESOLUCIÓ:

Primer.- DESESTIMAR la sol·licitud d'accés formulada en data 24 d'octubre de 2022 pel Sr. [REDACTED] amb l'objecte d'obtenir informació sobre el conveni o

contracte entre l'Ajuntament de Barcelona i el Futbol Club Barcelona que recull les condicions de cessió o lloguer de l'Estadi Olímpic Lluís Companys al Club durant les obres de millora del Camp Nou, ateses les circumstàncies exposades, i per ser contrària a l'art. 6.1.a) Llei 19/2014 i per concurre-hi les limitacions al dret d'accés a la informació pública previstes a l'art. 14.1 apartats d), h) i j) Llei 19/2013, a l'art. 21.1 apartats a), f) i g) de la Llei 19/2014 i a l'art. 69 apartats 2, 6 i 7 Decret 8/2021.

Segon.- NOTIFICAR la present resolució a l'interessat.

Barcelona, 21 de desembre de 2022.

 Firmado digitalmente
por
10:52:59 +01'00'

Unitat de Transparència B:SM

EXP: 2022_EXP_405369

SOL·LICITANT: Sr. [REDACTED]

RESOLUCIÓ PER LA QUAL ES DESESTIMA LA SOL·LICITUD D'ACCÉS FORMULADA PEL Sr.
[REDACTED]

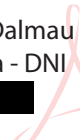
Vist l'informe de data 13 de desembre de 2022, el Gerent de l'Àrea d'Economia, Recursos i Promoció Econòmica de l'Ajuntament de Barcelona, en ús de les facultats atorgades i en virtut del previst a l'article 32 c) de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i Bon Govern i al punt 3.1 de la Instrucció relativa al Dret d'Accés a la Informació Pública de l'Ajuntament de Barcelona, adopta la següent,

RESOLUCIÓ:

Primer.- DESESTIMAR la sol·licitud d'accés formulada en data 24 d'octubre de 2022 pel Sr. [REDACTED] amb l'objecte de obtenir informació sobre el conveni o contracte entre l'Ajuntament de Barcelona i el Futbol Club Barcelona que recull les condicions de cessió o lloguer de l'Estadi Olímpic Lluís Companys al Club durant les obres de millora del Camp Nou, ateses les circumstàncies exposades, i per ser contrària a l'art. 6.1.a) Llei 19/2014 i per concurre-hi les limitacions al dret d'accés a la informació pública previstes a l'art. 14.1 apartats d), h) i j) Llei 19/2013, a l'art. 21.1 apartats a), f) i g) de la Llei 19/2014, i a l'art. 69 apartats 2, 6 i 7 Decret 8/2021.

Segon.- NOTIFICAR la present resolució a l'interessat.

Barcelona, 22 de desembre de 2022.

Albert Dalmau
Miranda - DNI [REDACTED]
(SIG) Signat digitalment
per Albert Dalmau
Miranda - DNI [REDACTED]
Data: 2022.12.28
09:14:30 +01'00'

Sr. Albert Dalmau Miranda

Gerent d'Àrea d'Economia, Recursos i Promoció Econòmica

Ajuntament de Barcelona